

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 185.

V Ljubljani, v ponedeljek 13. avgusta 1888.

Letnik XVI.

Svarilo pred izseljevanjem na Rusko.

(Konec.)

Dalje objavimo še kratke posnetke iz Sasko-vega koledarja, koji zapeljuje in vabi Čehe k pravoslavju. Čitatelj iz njih posname, kako globoko je pač pasti moral duhovnik, koji služi ruski vladi za beriča, ki sili v pravoslavje.

Na strani 64. stoji to-le:

O. Kako je nazivljati rimsko vero o najvišji vladi papeževi?

Odgovor: Pred vsem je ta nauk brezbožen. On obseza tri velike grehe. Ta nauk naperjen je proti samemu Kristusu, ki je jedini knez pastirjev, jedina glava cerkve. Ta nauk naperjen je proti vsem sv. apostolom, osobito proti sv. Petru, ki ni imel papeževnega veličanstva, ni se imenoval ni apostolski knez, ni glava cerkve in ni dajal rimskim škofom oblasti nad vso cerkev; vrhu tega je prebival in nameščaval za seboj ne samo škofo v Rimu, nego i v drugih mestih, kakor so to delali i drugi apostoli, koji so prejeli od Gospoda povelje, iti po vsem svetu in propovedati evangelij, a nikoli škofovali v tem ali onem mestu.

O. Odkodi pohaja nauk o vrhovni oblasti papeža in v čem obstoji?

Odgovor: Nauk ta pohaja iz duha ošabnosti papežev in rimskih učiteljev. Napuh, ta pramati vsega zlega na svetu, rodi duha gospodoželjnosti in sebičnosti. Ta duh izrazil in izcimil se je v nauku o najvišji oblasti ali nadvladi papeža in rimske cerkve njegove nad vso krščansko cerkvijo.

Razkošno se čita paralela med katoliškim in pravoslavnim duhovništvom. Čitatelj iz nje razvidi, kaki nagibi so bili vzrok, da je g. Saska prestopil k pravoslavni veri. Tu jih navajamo:

Pravoslavna cerkev vestno skrbi za to, da bi bil izveličan vsak človek, koji je s svojimi dejanji dokazal, da pozná zakon Kristusov: „Ljubimo bližnjega svojega, kakor samega sebe“. Dalje: Običajni duhovnik pravoslavni biti mora oženjen, oče rodbine. To prekrasno načelo najbolj označuje člo-

vekoljubje pravoslavja. Rimsko-katoliška cerkev primorala je duhovnika svojega k celibatu, brezženstvu iz sebičnih namenov, neoziraje se na slabost človeškega značaja, in ne zmeneča se za to, da človek i v duhovski obleki ostane človek; zoper voljo božjo učinila je iz duhovnika nezadovoljneža, nevoljneža, kojemu nedostaje misel za vrejeno rodbinsko življenje, koji ne sme vedeti, kaj je človeška ljubezen do žene, očeta in rodbine. Rimská cerkev zahteva, da ji je duhovnik popolnem vdan, nji služi telom in duhom, da bi pozabil, da je človek, kakor drugi ljudje, vrhu tega ga pa sili, naj živi med ljudmi, čuti ž njimi, — sam pa ne sme biti človek — koja zahteva presega sile umrjočega človeka ter ga vede v neizogibljivo pravno skazo. Zakon o brezženstvu stori rimsko-katoliškega duhovnika licemérea, koji ne more biti zadovoljen sam seboj, videč okoli sebe srečne rodbine, urejene človeške razmere.

Pravoslavni oženjeni duhovnik more služiti za vzor ¹⁾ občini svoji. Izobraženost njegova daje mu možnost vzgojevati deca za vzgled ²⁾ vsi občini. Pravoslavni duhovnik ostal je človek med ljudmi, slabosti njegove smatrajo se kot človeške, kot pomanjkljivosti navadnih smrtnikov. „Batjuški“ in „matuški“ v vasi izkazujejo splošno spoštovanje i vsi rodbini, ako živé takó, kakor se to spodobi vsakemu redovitemu človeku. ³⁾ Katoliški duhovnik tudi vživa spoštovanje pri ovčicah svojih, ako živi kakor vsak človek — toda on ne sme, ne more takó živeti, zakon njemu ne dovoljuje tega. On ga mora porušiti, ako hoče biti človek, — nahaja se torej v razporu sam s seboj, s svojo dolžnostjo, z občino svojo. Človekoljubnost pravoslavja ne treba več dokazov. Pravnost nauka pravoslavne vere ne zahteva daljših dokazov in razlogov. ⁴⁾

Proti koncu pa toži g. Saska: „Češke naselbine na Volinji zagazile so v sedanji dóbi v jako opasen položaj. Husitsko veroizpovedanje, koje so Čehi proglasili za prihodnjo vero svojo, ni se udo-

¹⁾ Kedar se „vodke“ pijan zvali pod mizo.

²⁾ N. pr. nihilizem!

³⁾ V tem grmu tiči zajec!

⁴⁾ Mi jih tudi ne zahtevamo!

Vred.

mačilo do ustavne oblike. Cerkvena malomarnost dospela je do skrajnosti. Trije češki duhovniki niso mogli izvršiti in izdelati jednostavnega tipičnega verskega obreda, kojemu bi bili pridobili spoštovanje in čislanje v očeh vseh naselnikov. Nečemo razkladati, kedó je bolj kriv, ali morda nevspešnosti samostalne cerkve češke; a poukazujemo samo to, kam dovede verska desorganizacija. Dandanašnji je po čeških naselbinah na Volinji nekoliko drobnih, raznih veroizpovedanj, med kojimi se nahaja največ: svobodomiselnih ljudi. Ti oznanjajo, da se je vera že preživela, in je odveč za omikanega človeka, ki se ravna po načelih občne pravosti in človečanstva. Obred je bajé ostalina srednjeveških molitvenih časov. Naš novi, prosvetljeni vek more le pomilovaje gledati cerkvene institucije različnih veroizpovedanj.“

Kako se vjema to hvalisanje g. Saska o izbornosti pravoslavja in takoj na to priznanje o verski zmešnjavi med Čehi?

Vzrok je ta, da bi se moglo konečno reči češkemu ljudstvu: Ljud bodi pravoslaven, drugega rešenja in spasa ni za-te, ali Sibirija, ali pa pravoslavna vera.

Tržne lope v Ljubljani.

(Konec.)

Goriška tržna lopa zavzema prostor 400 štirjaških sežnjev, torej primeroma le majhen prostor; mestni občini donša letnih več ko 6000 gld., katere moramo z ozirom na gradbeno glavnicu 13.000 gl. pač imenovati ogromno visoke. Ta svota dohaja iz 32 prodajalnic z doneskom 1500 gl., ostalih 4500 gl. pa se nabere iz malih svotic po 2 kr. od mize, in sicer 600 po 2 kr. je 12 gl. na dan in v 360 dnéh 4320 gl.; vrhu tega so tudi še donodki iz javne mestne tehtnice, ki pobira od pletenice iztehtanega blaga po 1 kr. Mesto goriško zgradilo je še drugo tržno lopo na trgu sv. Antona, ki je stala 15.000 gl., kajti izdelana je jako okusno, vsa obdana z železno ograjo. Ta je sicer dokaj služivna v olupšavo, toda manj praktična od prve in ni na tako primernem,

LISTEK.

Ponedeljsko pismo.

Dela smo imeli, dela, da se je komaj shajalo. Le mislite si, požeti je bilo treba vse strneno žito in ob enem vsejati ajdo, precej zatem je sledila mlačev, ki smo jo ta teden dokončali. Treba je bilo delati noč in dan, zdaj je pa, hvala Bogu, največje trpljenje pri kraji. Zdaj si bomo že lahko malo oddahnili in semtertje tudi za kak dan od doma odtegnili.

Kam bi bilo pa letos najprimerneje iti? Tija, kamor druga leta, namreč na božjo pot. V naši vasi ne poznamo drugih potov, kakor pot na somenj, v mesto k gosposki in božjo pot in to popolnem zadostuje našim potrebam. Zdaj o Velikem šmarnu bo naših romarjev povsod dosti, nekateri so še celó na sv. Višarje namenjeni; mi pa, ki bomo zdaj doma ostali, pojdemo pa pozneje. Pa mi ne hodimo na božjo pot zijala prodajat, ampak skrbimo, da si vest dobro očistimo, kajti po našem mnenji tak le

na pol božjo pot opravi, ki je na božji poti le pri sv. maši in pridigi.

Ko sem bil lani v Ljubljani in se je baš nekaj vóz dolenskih romarjev pripeljalo, mi je rekel neki doktor: „Mar naj bi ti ljudje doma delali, ne pa po svetu čas tratili. Slovenska pratika je tudi nekdaž svetovala kmetom, naj tisti čas, ki ga porabijo za božjo pot, obrnejo za popravljanje cest in potov.“ Ljudje, ki tako govoré, gotovo so omikani, ali če še toliko znajo, človeškega srca vendar ne poznajo.

Romarji so starokopitni turisti, od katerih se pa modérni turisti zeló razločujejo. Ti lazijo po gričih in pečinah z edino tem namenom, da potem pripovedujejo, da so bili na gričih in pečinah. Tudi modérni turisti so najštevilnejši v tem času, ko ima počitnice vse, kar jih le imeti more. Zato je avstrijski turistični klub razposlal vabilo k slavnostnemu otvorjenju Defreggerjeve kočé na Tirolskem na Ederplanu 1982 metrov visoko, ki se bo vršilo od 12. do 15. avgusta. Ker bo slavnost tako dolgo trajala, gotovo bo dosti pridig, ali bodo li kedaj turisti tudi pri sv. maši, je drugo vprašanje. Pri nas na Kranjskem je/saj taka navada, da se vsaka

planinska kočá otvori v nedeljo dopoldne in novošegni romarji morajo že v soboto popoldne ali v nedeljo zarano v hrib lezti, da slišijo romantično nedeljsko pridigo, in to menda vse zaradi tega, da bi jim nihče ne mogel očitati, da so starokopitni turisti.

Turisti se delé v tri vrste; nekaterim precej srčnost upada, ko le goro zagledajo. Teh je največ in ti se tudi najbolj bahajo, na koliko strmih pečinah so že bili. Nekateri pa že gredó na goro, ako se jim jamči absolutna varnost in največja komoditeta. Se vé, vodniki so reveži, ker morajo, če se sklene, dva dni po góri hoditi, živeža nositi najmanj za štirinajst dni, zraven tega pa toliko oblačil in ogrinjal, da bi zadostovala za najhujšo sibirsko zimo, in vrh tega pa še turista, če le kak prepad zagleda. Nekateri pa poskušajo plezati le na griče, na katere še dozda nihče ni priplezal, ali pa na griče, na katere se sploh lahko pride, pa od take strani ali ob takem času, da do zdaj še nihče ni na tisti strani, oziroma ob tistem času góri priplezal. Ti so najbolj slavni, kajti ako se jim posreči kedaj na kak tak grič priplezati, govoré vsi

osrednjem prostoru; zato donáša le 1000 gl. na leto. Sedaj gradijo že tretjo tržno lopo, kar pač dovolj spričuje o praktičnosti in koristi tržnih lop.

Pri nas prihaja povprečno ob tržnih dnéh (sredah in sobotah) na trg čez 500 prodajalk, druge dni pa nad 200. Gospod mestni komisar Križaj potrudil se je prešteti prodajalke ter mi je izročil nastopni, skrbno sestavljeni izkaz:

Na mestnem trgu:

V sredo	dné 20. jun.	kmetič	182	—	292	jerbasov;
v četrtek	" 21. "	"	94	—	127	"
v petek	" 22. "	"	79	—	231	"
v soboto	" 23. "	"	456	—	599	"
v sredo	" 20. "	domačih	88	—	960	"
v četrtek	" 21. "	"	64	—	417	"
v petek	" 22. "	"	68	—	392	"
v soboto	" 23. "	"	168	—	1637	"

V šolskem drevoredu: Tržne dni je 57 mesarskih staničev, druge dni le 38 do 40.

Ipavskih branjevcev je navadne dni 42 do 45 z 267 jerbasi; tržne dni jih je 65 do 67 z 284 jerbasi.

Za škofijo je 7 mokařev, ki imajo tržne dni 90 do 95 vreč blaga.

Na ribjem trgu je bilo dné 22. junija, to je zadnji petek 23 prodajalcev in prodajalk, ki so imeli 79 posod za svoje blago.

Za šolami je bilo v sredo dné 20. junija 62 prodajalk s 76 koši in kurniki; dné 23. junija v soboto jih je pa bilo 116 in so imeli 133 jerbases, košev in kurnikov.

Na cesarja Josipa trgu je bilo v sredo dné 20. junija 14 voz drv, v soboto dné 23. junija 17 voz drv.

Za kresijo je tržne dni 16 kuharic, ki imajo navadno po 25 do 27 jerbases.

Računajmo, da bi bilo v tržni lopi 300 miz, od katerih bi se plačevalo po 2 kr.; razvidi se, da bi donášala lopa na dan 6 gld. Povprek pa bo gotovo do 200 prostorov oddanih po 2 kr., to je 4 gl. na dan, 120 gld. na mesec in na leto 1440 gld., poleg tega še 40 prodajalnic po 50 gld., na leto 2000 gld.; razvidno je torej, da bi donášala lopa skupaj 3440 gld. na leto.

Vzemimo, da bi stala lopa 30.000 gld. (mimo goriške s 13.000 gld.), presodimo lahko, da bi se cela glavnicca poplačala v malo letih, saj bi se obrestovala glavnicca z več nego 10%. Stavbena glavnicca povrnila bi se občinski blagajnici v nekaterih letih, občina pa bi imela potem čeden dohodek iz tržnih lop. Finančna stran mojega predloga je torej vsekako najpovoljnija.

Odsek misli, da bi se za sedaj najprvo zgradila lopa v šolskem drevoredu, v koji bi se priredilo vsaj 40 prodajalnic za mesarje, po sredi pa bi še preostajalo, kolikor sem presodil, prostora za 120 do 150 prodajalnih miz. Potem naj bi se postavila lopa za škofijo ob vodi, koder sedaj prodajajo sadje, za prodajalce sadja in morda za mokaře. Slednjič pa naj se magistrat z odsekoma, ki bi prevzela ta predlog v prevdarek, posvetuje o najprimernejšem prostoru za zgradbo tretje tržne lope, v koji bi se prodajala zelenjad, mleko, i. t. d., kar se vse sedaj vrši na glavnem mestnem trgu.

Odsek dovoljuje si tedaj staviti nastopne predloge:

1. Slavni mestni zbor naj ta predlog blagovoli

časniki o njih, in ako se prekopicnejo kakih 500 metrov globoko, zopet vsi časniki opisujejo njih slavno smrt.

Da bi se pa v prihodnje toliko nesreč ne zgodilo, izdal je zdaj grof Taaffe ukaz, naj se po planinah napravijo pota, ob potih držaji in na nevarnih krajih svarilna znamenja in naj se postavi več koč. Taaffe gotovo dobro misli — ali njegove dobrohotne namere se bodo razletele ob fakićozni opoziciji pri turistih. Plašen turist se tudi zdaj ne prekopicne, ker ne gré na take kraje, da bi bilo kaj tacega mogoče. Po slavi hrepeneči turist se bo pa tudi v prihodnje ravnal po ribniškem pravilu: „Vem, da je v tej dolini konj, pa ga grem raje v drugo iskat.“ Misli si bo, po tej poti se pač lahko pride na vrh, a tñ prileze vsaka stara baba in zato bi to ne bilo nič posebnega, jaz jo bom raje mahnil po drugi nevarni strani.

Ubogi Taaffe, povsod ima smolo, naj se obrne, kamor-koli hoče, le pri desnici ima še precejšnjo srečo, katero mu še veliko let želi Vaš

S—n.

izročiti združenima odsekoma, stavbenemu in olepšavnemu, ki naj se o vsem posvetujeta in stavita dovršene predloge in načrte, po kojih se bodo zgradile pokrite tržne lope, in

2. da z magistratom poizvesta za najprimeriši in najbolj ugařajoči prostor, na kojem se bo postavila tržna lopa za vrtnino in zelenjad, da se tako premesti tržišče za vrtnino in druge poljske pridelke z glavnega trga; prav tako naj se

3. posvetujeta z magistratom, da se premesti trg za drva s cesarja Jožefa trga na drug prikladniš kraj.

Politični pregled.

V Ljubljani, 13. avgusta.

Notranje dežele.

Ministerski predsednik *grof Taaffe* se je iz Ellischau-a zopet povrnil na Dunaj.

Grof *Kálnoky* in pl. *Tisza* sta se na Dunaji posvetovala o politiskem položaji, premembah, ki so nastopile vsled petrograjskega sestanka, in bolgarskem vprašanji. Pl. *Tisza* neki ni bil nič kaj zadovoljen s tem, kar je izvedel na Dunaji. Predno bo odpotoval Kálnoky v Kissingen, vršil se bo ministerski svét pod osebnim predsedstvom cesarjevím, kojega se bo vdeležil tudi ogerski ministerski predsednik.

Češko namestništvo je sprejelo stavbeni načrt za novo češko višjo obrtno šolo. Troški so proračunjeni na 350.000 gld. ter mora biti poslopje izgotovljeno do dné 30. julija 1890.

Schönerer je prosil dunajsko deželno sodišče, da bi smel prestatí svojo kazen v posamnem zaporu. Prošnja mu je bila odbita.

Ogerski minister javnih del, Gabrijel Barosz, je sklical v 22. dan t. m. konferenco k posvetovanju o predruřačenem postavnem načrtu, tičočem se javnih del.

Vnanje države.

Kakor zatrjujejo dunajski vladni krogi, ostala bo *Austrija* gledé *Bolgarije* na svojem doseďanjem stališči ter ne bo dopuščala v nobenem slučaji, da bi si Rusija kakorkoli utrdila veljavo na desnem bregu Dunava. Strategiška varnost Avstrije ne dopušča naši državi, da bi se dala od silne Rusije kakor od klešč obkoliti od severo-vshoda gališke meje notri do železnih vrat na jugu. Cesar Franc Jožef bi se prej odločil za vojsko, kakor da bi mirno gledal, kakó Rusija prodira do Dunava, ki vodi v srce avstrijske monarhije.

Srbska kraljica Natalija je poslala konzistoriju nastopno francosko brzojavko: „Izvedela sem iz nekega belgrajskega lista, da se bo izročila zadeva zaradi ločitve zakona konzistoriju. Po postavi je Vaša dolžnost, da me povabite, naj se osebno vdeležim obravnave. Zdrava sem popolnoma, zaradi tega ne ovira ničesa moje osebne vdeležitve. Prosim Vas, da mi naznanite obravnavni dan. Dné 22. julija (3. avgusta). Natalija.“ Kralj Milan in pa Kristić bodeta seveda vse storila, da jej zabranita vhod v Srbijo.

Bolgarski roparji, ki so blizo samostana Rila vjeli nekega fotografa, zahtevajo zanj 5000 funtov. Minister notranjih zadev je ukazal strogo preiskavo, kajti kakor znano, bival je ravno v tem samostanu pred nekaterimi dnevi princ Ferdinand. Več sumnih oseb so že zaprli. Binder in Ländler sta došla v Belovo. — V soboto zvečer so prišli iz Carjigrada povabljeni gosti k otvorjenju železnice v Sofiji, kamor se je tudi povrnil princ Ferdinand.

Vrše se obravnave, da bi se tudi *ruski* minister zunanjih zadev, Giers, vdeležil posvetovanj mej knezom Bismarckom, Crispijem in Kálnokyjem. Konferenca naj bi se vršila deloma v Kissingenu, deloma pa v Frančiškovih Kopelih pri Giersu.

Preklicuje se vest, da je izrekel *nemški* cesar željo, naj bi ga obiskal *italijanski* kralj prej v Berolinu, predno bo šel v Rim.

Nemški cesar letos še ne bo potoval v Alzacijo-Loreno. Viljem tega sploh tudi ni nameraval ter je bilo dotično poročilo iz Berolina popolnoma izmišljeno.

Francoski minister zunanjih zadev je v *masavskem vprašanji* izdal velevladnim strogo noto, v koji posebno naglašá Goblet, da Francija v slučaji, ko bi hotela ostati Italija na doseďanjem stališči, ne bo pripoznala bardske pogodbe, ki dovoljuje Italijanom posebne pravice do Tunisa. Tudi Turčija bo bajé jutri izdala okrožnico, naglašajoč, da masavska pokrajina ni bila brez gospodarja, ko si jo je prilastila Italija, da je torej še danes kot egiptska dežela podvržena sultanovi vrhovni oblasti. Turčija tudi ugovarja postopanju Italije, ki ni hotela potrditi francoskega vicekonzula, ker je imel samó „*exequatur*“ turške vlade. Izraža nado, da Evropa ne bo pripuščala takega ruščenja pogodb, kakor hoče to storiti Italija na kvar Turčiji.

Vesti o gibanji *francoskih* delavcev glasé se sedaj nekoliko ugodneje. Vhod v delavsko borzo je zopet tvorjen, zaprta je samó zbirališčna dvorana. Dohode pa še vedno stražijo redarji. Podjetniki so zavrgli nasvét o izbranem sodišči, ki bi razsodilo mej njimi in delavci. Slednji so zaradi tega skle-

nili, da se še ne povrnejo k delu. Štirideset oseb, ki so razgrajale pri pogrebu „generala“ Eudesa, bilo je obsojenih na zapor od štirinajst dnij do treh mesecev.

Angleška zgornja zbornica je dne 11. t. m. konečno sprejela nespremenjeno Parnellovo preiskovalno komisijo v vseh točkah. Spodnja zbornica je potrdila v zgornji zbornici sprejete premembe in dostavke k postavi o krajevni upravi ter je rešila vse točke zakona o državnem in narodnem branstvu. Potem, ko je še pritrdila vladni predlogi gledé ustanovitve poljedelskega ministerstva, sprejela je enoglasno nasvét, da zbornica preloži svoje zasedanje do dne 6. novembra.

Irskega poslanca rosccommonskega, O'Kelly-ja, je sodišče v Boyle-u zaradi nekega vstajnega govora obsodilo na štirimesečno ječo.

Turčija je poklicala svojega veleposlanika v Rimu, Photiadesa pašo, v Carjigrad. — Namesto odstopivšega Mahmuda paše je bil finančnim ministrom imenovan Agob paša.

Izvirni dopisi.

Iz Plzne, 6. avgusta. (Slavnost 25letnice plzenskega „Sokola“. — Župan František Pecháček ř.) [Konec.] Oblačno nebo se nas je vendar usmiliło, da se bodo danes mogla vršiti vsaj sokolska tekmovanja — dopoldne, a popoldne pa pogreb nepozabnega župana gosp. Fr. Pecháčka.

Ob 9. uri podali so se „Sokolci“ iz meščanske besede na jako okusno okrašeno in prirejeno telovadišče, kamor je vrelo občinstvo, mej kojim so bili poslanci: František Schwarz, dr. Peták, dr. Krofta, J. Výtvar, Hajek iz Piska, dr. Sedláček iz Klatov, dr. Steidl iz Domažlic i. dr. Za tekmovalno telovadbo prirejenih je bilo zmagovalcem enajst darov, imed kojih bodi omenjen tñ dar plzenskega mesta: srebrni venec, na kojem sta ovita sokolski grb in mestni. Daljše cene pohajale so od: staroste plzenskega „Sokola“ in njegove soproge — velika slika dr. Tyrša in zlat prstan, dalje dva meča in izvod krasne dr. Tyršove knjige „Základové tělocviku“; damska cena: dva meča, srebrni monogram s pasom; od plzenskega „Sokola“ dve ceni; srebrna žepna ura s hronometrom in srebrni monogram s pasom itd.

K tekmovanju oglasilo se je 27 junaških „Sokolov“ od različnih telovadnih društev. Pred začetkom izpregovoril je še poslanec dr. Peták k zbranem sokolstvu, naj vsak v vseh razmerah življenja gleda in skrbi za to, da postane predboriteljem, da bi bil odličen gledé sile, poleg pa zrl brez zavisti na vspehe družih bratov, silnejših. — Po tem navdušenem govoru pričelo se je živahno gibanje na tekmovališči. V občno zadovoljnost završila so se tekmovanja.

Popoldne ob 2. uri prirejen je bil v dvorani Valdekove gostilne banket, kojega se je vdeležilo 90 gostov, mej njimi sedeli so na prvem mestu „Sokolci“ iz Ljubljane in Mozirja. Prva napitnica (dr. Fr. Schmid) veljala je cesarju in kralju, za dñbe njegovega vladanja udomačila se je sokolska misel na Češkem in Moravskem; tajnik plzenskega „Sokola“, H. V. Vojvoda, napil je plzenskemu mestu, dalje dr. Peták plzenskemu „Sokolu“, g. F. Schwarz na čast tujim gostom; g. Ploskar iz Brna je napil složnemu delovanju naroda češkomoravskega in trpko tožil o nadlogah moravskih Čehov; načelnik dunajskega „Sokola“, g. Slavík, napil je narodu češkemu.

Proti koncu g. Vojvoda prečita še došle brzojavke in dopise, vseh je bilo nad petdeset.

Po banketu napotili so se „Sokolci“ k pogrebu župana Pecháčka, kojega se je vdeležila vsa Plzenj. Prišla so k pogrebu vsa domača društva in sokolska, koja so bila še prisotna. Slavoloki bili so črno zagrnjeni in vse slavnostne dekoracije, jednako vse svetiljke po mestu, koje so gorele med sprevedom. Zatvorjene so bile vse prodajalnice. Vojaška vdeležba bila je tudi impozantna. Ne samo častniki, nego mořtvo bilo je pozivano k pogrebu. In v istini, prišli so v mnogobrojnem številu ne le častniki, temveč vojaki v paradni obleki, a brez pušk. Spreveda vdeležilo se je 8000 oseb. Vencev naštel sem nad sto! Krsto nesli so v naddekanški hram in potem na grobje k sv. Nikolaju. Spreveda vdeležila so se tudi okolna mesta, okraji, politiški uradi itd. in mnogo poslancev. „Sokolov“ je bilo v sprevedu nad 800 z 20 zastavami. Slovenski „Sokolci“ iz Ljubljane in Mozirja, navzoči v Plzni, korakali so na čelu sokolstva. In takó smo položili tam na zapadnem Češkem v hladni grob mořa, vsigdar vzornega, ki je o svojem rodnem mestu pred leti rekel besede, kot pokojni Jurčič svoje dni dan za dnevom o Ljubljani, rekoč:

„Plzen ni bila nikoli nemška. To je velika hiba, ki jo imajo oni, ki se čudijo, da je naenkrat iz nemškega mesta postalo zavedno češko mesto. Plzen imela je le vnanje lice nemško, koje je moralo izginiti v tem trenutju, ko je pal ponemčevalni absolutizem in birokratizem“ tako je govoril sam in prorokoval pokojni župan František Pecháček. Večnaja mu pamjat!

Z Dunaja, 5. avgusta. (Jubilejna sadjarska in obrtna izložba. — Peticija obrtnikov do cesarja. — Zavetišče rokodelskih učencev slovanske narodnosti.) (Konec.) Zveza obrtniških društev dunajskih spisala je in dala natisniti prošnjo obrtništvu avstrijskih dežel do cesarja, naj s svojo mogočno besedo učini, da zakon obrtni z dné 15. marca 1883 ne ostane pozabljen in obrtniški stan konečno pride do svoje veljave in obrane, in da le Nj. veličanstvo more pomagati obrtnemu stanu, koji bi je boj za svoj obstanek. Prva izdava te peticije je bila tu konfiskovana, a priredila se je hitro druga, v koji so nekateri izrazi premenjeni. Peticija je tiskana v vseh avstrijskih jezicah in se razpošilja v podpis po vseh mestih in deželah.

Na Dunaj prihaja leto za letom tisoče rokodelskih učencev, ne da bi prej imeli preskrbljeno mesto, in take reveže brezsrčni agenti čestokrat tirajo v pest brezvestnim mojstrom. Malokedaj se v tacih slučajih pripeti, da učenci pridejo k dobrim mojstrom, kjer se kaj naučé ali pa pravno vzgojujejo. Še žalostnejša je pa okoliščina, da se na Dunaj pošiljajo učenci rokodelski, osobito češke narodnosti, — da bi se tu naučili nemški. Ogromno je število onih nebriznih in odrodilih Čehov, ki se v svoji zaslepljenosti posmehujejo lastni krvi. Da bi se torej takim škodljivim posledicam zaprečilo, sklenil je „klub avstrijskih narodnostij na Dunaji“ (kojemu je glavno načelo: skrbeti za zakonita sredstva v podporo obrtnikom, podpirati izvoz in spečavanje izdelkov; rednim obrtnikom preskrbeti ob času potrebe za male obresti posojila itd.) ustanoviti obrtniški odsek, v kojem je poseben odbor, ki ima skrb obrniti v to, da se slovanskim rokodelskim učencem, osobito pa češkim, ki dohajajo na Dunaj, preskrbava služba pri rednih, poštenih mojstrib, in na to gledati, da se vzgojujejo tudi pravno v svojem rokodelstvu in skrbeti zanje gledé strokovnih šol... Kdor torej hoče svojega dečka poslati na Dunaj v učenje, obrne naj se prej pismeno do tega obrtnega odseka „kluba avstrijskih narodnostij na Dunaji“ (predsednik temu odseku je g. Fr. Holub na Dunaji, VI. okr., Gumpendorferstrasse 34), je-li možno sinu njegovemu preskrbeti mesto pri poštem in vestnem rokodelcu. Tudi Nemci nameravajo ustanoviti tako zavetišče za — nemške učence, prvi pogoj za vsprejem je znanje nemščine!

Iz Ptujja, 10. avgusta. (O skupščini družbe sv. Cirila in Metoda.) (Konec.) Ogenj navdušenosti pa so netile lepe napitnice. Prvo prof. Zupanovo Nj. c. kr. veličanstvu ste vže brali po časnikih. Uprav nepopisno navdušenost je vzbudila. Godba zasvira cesarsko himno, vse vstane ter jo vmes poje, „živio“-klicem ni hotelo biti konca. Slovenec ljubi svojega cesarja, to kaže pri vsaki priliki. — Prezaslužni predsednik čitalnični dr. Fr. Jurtela v izbornih besedah nazdravi vodstvu, ki je z današnjim zborovanjem počastilo „Narodni dom“; na kar mu odzdravi prvomestnik J. Zupan. Podpredsednik L. Svetec napije slovenski duhovščini, ki hodi po stopinjah sv. Cirila in Metoda. V daljšem govoru odzdravi prof. dr. Mlakar povdarjajoč, da je treba naši mladini skrbeti za razvoj duševni i telesni — a tudi vsemu narodu sploh postaviti dober temelj materijalni; za kar si prizadevajo slovenske posojilnice, torej vzdigne čašo v slavo tistim možem, ki so ravno prej zborovali. Dr. J. Gršak nazdravi narodnemu učiteljstvu in slogi mej vero- in posvetnimi učitelji. V krepkih besedah se zahvali učitelj J. Stelec. Dr. J. Vošnjak v daljšem govoru koroškim Slovencem, ki so poslali k zborovanju vrle zastopnike. Za prvo napitnico bila je ta vsprejeta z največjim navdušenjem. „Živio“-klicem in ploska ni hotelo biti konca. J. Hribar napije vrlim štajerskim bratom. Dr. J. Čuček odzdravi na vse Slovane v naši ljubi Avstriji.

Župnik Einšpieler napije zahvaljujoč se za napitnico koroškim Slovencem vseslovenski slogi in vzajemnosti ter povabi skupščinarje za bodoče leto na Koroško. Tajnik Žlogar prečita več telegramov ter pristavi, kako spodbudno je za družbenike, da je bratski narod hrvatski dal dva odlična prvomest-

nika našim podružnicam, zato nazdravi Hrvatom v osebi navzočnega prof. Mandiča proseč, naj isti sporoči skupščinarški pozdrav vrlim stražarkam ob sinji Adriji — slovanskim damam ondotnih podružnic. Oroslav Dolenec izroča skupščini srčni pozdrav presvetlega vladike J. J. Strossmayerja, za kar se skupščina visokoistemu brzojavno spoštljivo zahvali, ter kmalu potem prejme Nj. prevzvišenosti istim potom očetovsko blagonaklonjenost. M. Mandič odzdravlja joč napije slovenskemu ženstvu v osebi navzočnih narodnih dam. Dr. K. Triller v krasnem govoru spominu pokojnega prvoboritelja slovenskega Božidara Raiča. Dr. Mlakar uzorno delujoči trojici L. Svetcu, F. Raispu in dr. Vošnjaku, na kar Svetec v izbornih besedah odzdravi na vse zdaj delujoče rodoljube. G. Dular iz Beljaka in gosp. Reš sporočata iskrene pozdrave koroških Slovencev.

Mej tem dospelo je več brzojavk, razven telegrama Nj. ekscelencije Jakoba Maksimilijana in ekscelencije J. J. Strossmayerja, o katerih so časniki vže poročali, prečitali so se še naslednji:

Ker se ne moreva vdeleževati Vašega zborovanja, kličeva iz Žižkov: Bog blagoslovi Vaše delovanje na korist vrlému, a nesrečnemu narodu slovenskemu. Na zdar! — Prof. Raič. Jan. Lego.

Srčne pozdrave in želja krepke podpore koroškim Slovencem. Bog blagoslovi delo. Za podružnico beljaške okolice odbor.

Rodoljubnim srcem pozdravlja veliko skupščino: slovenjegraška podružnica.

Iz Žalca: V današnji seji občinskega zastopa postavil se je po vzgledu vrlih Šmarčanov jez nemškutariji na našej šoli. S to vestjo, ki Vam bodi dokaz, da smo z Vami enega duha, pozdravljajo slavni zbor narodni Grižani.

Sredi obeda je slavni pevski zbor razveselil skupščinarje z raznimi pesmami, katere je prepeval še na hišnem vrtu po obedu v občno zadovoljnost. Mnogo stranskih zborovalcev je proti večeru šlo na sprehod v lepo okolico ptujsko, kjer se je okrepčavalo s slavnoznano kapljico ljutomersko. Z večernimi i ponočnimi vlaki vrnila se je večina zborovalcev na svoj dom z blagimi spomini na III. skupščino družbe sv. Cirila in Metoda. Kolikor bolj se bomo bratje po deželah slovenskih spoznavali, toliko bolj se bomo ljubili, toliko radostneje bomo delovali za mili svoj narod.

Iz Komende 9. avgusta. Bilo je zvečer dne 7. t. m. okoli 9. ure — hladen mrak legel je na zemljo in od severa doli pihljaj je prijazen vetrič. Utrujen a vendar vesel vračal se je poljedelec od svojega dela — saj je sreča mila — da je imel zopet nekatere vedre dni —, da ga ni motil in nadlegoval neprestani dež. Tam gori na severovzhodu pa se sedaj nekaj posveti — morda je utrinek zvezde? — Ne to ne more biti utrinek, kajti žarek je neprestan in sledi mu svetlogosti dim dvigajoč se v nebo. „Požar je!“ začuje se sedaj od ust do ust. „Kje?“ — vprašajo sedaj drugi. — Toda zastavica je kmalu razvozлана — ni treba iti gledat na višino, kajti zamolklo glasi se stari bron zvonu iz zvonika cerkve v „Zalogu“. „Že zopet gori!“ vsem je ta glas. „Ni še preteklo leto in vže imajo v Zalogu tretji požar, ubogi vaščani, ubogi pogorelci!“ In res je gorelo v Zalogu, vasi oddaljeni tričetrt ure od tu. Vnelo se je poslopje posestnika „Primažovec“, odkoder se je ogenj razširil na bližnja poslopja. Hlastno švigal je sedaj divji element kvišku — kakor rudeča pošast hitel je od strehe do strehe in v malo minutah bila so v ognju velika poslopja čveterih gospodarjev. Prihitelo je ljudstvo, pomagalo je, kolikor je moglo — toda kedo naj se ustavlja grozni sili divjega plamena na slamnati strehi. Skrbeti bilo je le, da se ogenj še bolj ne razširi in to skrbel je vsak, kedor je le mogel. In v resnici — obvarovala so se bližnja poslopja v srečo in veselje dotičnih gospodarjev. Sedaj prihitela je pomoč. Sosedje Cerkljanci vidši ogenj prišli so z brizgalno, na čelu jim z vrlim županom, nadučiteljem V. v družbi z učiteljem J. in založkim učiteljem T. delali so marljivo ter mnogo obvarovali, kar je nameraval ogenj uničiti. Pa tudi marljiva žandarmerijska straža bila je takoj na nogah in na lici mesta in to ne samo žandarmerija iz Cerklj, temveč tudi ona iz Mengiša. Straža pripomogla je mnogo k redu. Najhuje med pogorelci prizadet je posestnik „Primažovec“, kajti zgorelo mu je poleg družega tudi šestero goved in dva konja. Poleg tega opekla pa sta se mu tudi sin in hči tako močno, da ni skoraj upanja, da bi okrevala. Pa tudi drugi posestniki so

zelo prizadeti, kajti zgorelo jim je mnogo sena, drv in žita, enemu izmed njih razdejal je ogenj celo „mlatilnico“, „slamorenico“ in „gepel“. Zavarovani bili so sicer za poslopja vsi — toda le za premale zneske.

Kako je ogenj navstal ni znano, vendar je le jeden glas, ki pravi, da je bilo zažgano vsled hudobije. In sumi se neki ničvrednež, koji je napravil vse imetje in je baje mnogokrat pretel, da bode vže nekaj naredil in je te dni zginil, da se ne ve kam! —č.

Dnevne novice.

(Povodom petdesetletnice mašništva) mil. gosp. prošta dr. Ant. Jarec je katoliška družba za Kranjsko, zastopana po odbornikih in drugih gg. udih, včeraj v nedeljo opoludne čestitala svojemu žislanemu predsedniku, ki je bil prav ta dan, t. j. 12. avgusta l. 1888 v mašnika posvečen. Gospod podpredsednik prelat dr. Andrej Čebašek je omenil v navdušenem nagovoru zasluge gosp. prošta in mu konečno izročil od katoliške družbe poklonjeni, krasni „missale“, kojemu je „Katol. tiskarna“ izdelala poseben načelni list. Gospod jubilar je bil vidno ginjen ter zahvalivši se za čestitanje in pa prelepi spomin pripisoval je vspeh svojega delovanja le pomoči božji in sodelovanji častitih družbenikov. Slovesno bode služil mil. prošt Jarec svojo zlato mašo na svoj rojstni dan, t. j. Veliki Šmaren v mestni farni cerkvi sv. Jakoba v Ljubljani ob 9. uri dopoludne. Slavnostni govornik mu bode mestni župnik ter duhovni svétnik preč. g. J. Rozman.

(Srbski kralj Milan) pripeljal se je v soboto dopoludne s kraljevičem in spremstvom v Toblach na Tirolskem.

(Blagoslovljenje veteranske zastave) v Kamniku vršilo se je včeraj jako slovesno. Navzoča sta bila visokorodni gospod baron Winkler in njegova visokorodna soproga, več veteranskih društev, požarni brambi iz Kamnika in Domžal, troje godeb in mnogo občinstva. Mesto je bilo okrašeno s cesarskimi in narodnimi zastavami. Zaradi pomanjkanja prostora obširnejše poročilo jutri.

(C. kr. okrajno glavarstvo v Logatci) nam naznanja: Topničarstvo in peštvo 56. brigade imelo bo dné 21. avgusta pri Logatci strelne vaje s kroglijami. Zaradi tega bode istega dné od ranega jutra do konca strelnih vaj iz varnostnih ozirov zaprt ves promet na državni cesti do Raskovca; na rovtarski cesti do prostora „Med cestami“, na stari idrijski cesti in na bližnjih poljskih in gozdnih potih.

(Iz Škofje Loke) se nam poroča o včerajšnji slovesnosti: Danes praznuje naše mesto štiridesetletnico vladanja presvetlega cesarja Franca Jožefa. Ako bi hotel sporočiti o slavnosti brzojavno, vzel bi si v vzgled brzojav, ki ga je „Slovenec“ dobil pri enaki priliki iz Logatca: Razsvetljava krasna; navdušenost nepopisna; množica brezbrojna, itd. Vse tako je bilo sinoči in danes tudi pri nas v Loki. Priprave za slavnost so bile velikanske. Mesto je danes tako praznično okrašeno, da bolj ne more biti; velikanske zastave vihrajo s poslopij. V soboto popoludne je došla godba iz Idrije, ki je zvečer svirala gredé po krasno razsvetljenem mestu. Navdušenost silne množice je bila velika. Danes ob 10 uri je veleč. g. mestni župnik B. Šoklič z azistencijo blagoslovil kapucinski okusno popravljeni in razširjeni most, kateri bodo prekrstili v „Franc Jožefa“ most. Navzoči so bili c. kr. uradi, mestni zastop in mnogo občinstva. Moški zbor je pel Jenkovo „Molitev“ in mestni župan g. V. Sušnik je govoril slavnostni govor. V cerkvi je imel veleč. g. mestni župnik izvrsten slavnosti primeren govor in potem slovesno sv. mašo z zahvalno pesmijo. Banket na Štemarjih se je vršil sijajno; mnoge slovenske napitnice so bile navdušeno vsprejete. Da je bilo pri koncertu v Vincarjih in v čitalnici vse veselo, ni mi treba omenjati. Današnji dan bo ostal Ločanom vedno v prijetnem spominu.

(Nj. ekscelencija vojni minister, FZM. baron Bauer), pripeljal se je v petek na Bled.

(Družba sv. Cirila in Metoda.) Gosp. Janko Žolgar je kot predsednik odboru za veselico, katero so priredili mariborski abiturijentje v Žalcu dné 22. julija, poslal društvenemu blagajništvu vsoto 50 gld. Prelep vspeh mladeniške navdušenosti, za duševni in gmotni napredek svojega naroda plamtečih dijakov slovenskih! Bog blagoslovi mladež, vneto za lepe uzore! — Da bode imenik podružnic

kolikor mogoče natančen, uljudno vabimo tista slavna načelnstva, ki poročila še niso poslala, da to v kratkem blagovolé storiti.

(Vojaških vaj) tretjega vojnega kora na spodnjem Štajerskem vdeležili se bodo, kakor se poroča, od dne 9. do 12. septembra nadvojvode Albreht, Viljem in Rainer.

(Somenj sv. Lovrenca na Igu) je bil prav dobro obiskan. Pripeljali so okolu 500 panjev bučel. Gosp. Oroslov Dolenc kupil je 378 panjev. Prihodnji somenj bo na velikega Šmarna dan.

(Iz Kamnika) se nam poroča, da bodo v nedeljo, dne 19. t. m., jako slovesno praznovali štiridesetletnico vladanja Nj. veličanstva presvetlega cesarja in da bode sprejem „Slavčev“ jako ljubeznjiv.

(Vilharjeva slavnost) je odložena do prihodnjega leta z ozirom na mnoge letošnje slavnosti. Spomeniška plošča na rojstnem domu pa se bo letos vzdala.

(Vabilo k ljudski veselici), katero priredi občina Ljubno v savinjski dolini v zvezi s krajnim šolskim svetom in prostovoljno požarno brambo v proslavo štiridesetletnega vladanja Nj. veličanstva presvetlega cesarja Franja Josipa I. v nedeljo, dne 19. avgusta, na „forštu“. Vspored: 1. Na predvečer, v soboto, ob 1/2 9. uri se začne slavnost s streljanjem iz topičev, razsvetljava hiš in sviranjem godbe po trgu. — 2. V nedeljo ob 4. uri zjutraj napravi godba budnico. — 3. Ob 1/2 10. uri pri farni cerkvi blagoslovljenje šolske zastave med vdeležbo občinskega odbora, krajnega šolskega sveta, prostovoljne požarne brambe in vseh v občini bivajočih rezervnikov in domobrancev, potem odhod na Rosale, kjer bo slovesna služba božja z zahvalno pesmijo. — 4. Po končani službi božji odhod na slavnosten prostor na „forštu“. — 5. Slavnostni govor, kateri govori prečast. gosp. župnik. — 6. Po govoru se zapoje cesarska himna, in potem sledi defiliranje prostovoljne požarne brambe, rezervnikov in domobrancev pred podobo Nj. veličanstva na okrašenem odru obešeno med sviranjem godbe. — 7. Razdelitev daril med uboge. — 8. Deklamacije šolarjev. — 9. Pogoščevanje šolarjev z jedili in vinom. — 10. Petje domačega pevskega zbora. — 11. Vojaške vaje rezervnikov in domobrancev. — 12. Prosta zabava. Odbor.

(Vabilo k tomboli,) katero priredi postojnska prostovoljna požarna bramba v prid svoji blagajnici v sredo (praznik) 15. avgusta 1888 v hotelu gosp. M. Baccareicha (pri Doksatu). Začetek ob 5. uri popoldne. Pred in po tomboli svira godba. V slučaju neugodnega vremena preloži se tombola na nedeljo 19. avgusta t. l. K prav obilni vdeležbi najuljudneje vabi odbor.

Telegrami.

Praga, 12. avgusta. Škode vsled povodnji na severnem Češkem se cenijo na več milijonov.

Haga, 12. avgusta. Krogi, ki občujejo z Natalijo, trdijo, da se bo v kratkem sešla s kraljem Milanom.

Sofija, 13. avgusta. Otvorni vlak je došel. Pri banketu je napil princ, rekoč: Ta veliki uspeh, ki ga je Bolgarija dosegla v jako težavnih okoliščinah, navdaja me z opravičenim ponosom. Zahvaljujem se vsem prišlecem želeč, da bi se bolj pravcato sodilo v Bolgariji; pozivljem poročevalce kot pionirje civilizacije, naj bodo poročevalci dobrih vesti. Upam, da se bo konečno dala Bolgariji pravica, ter pijem na zdravje deželi, gostom, slogi, miru. — Minister Načević je povdarjal, da bi ne bila dosegla Bolgarija tega vspeha brez prince, kojemu dežela zaupa. Bolgarija bo tudi v bodoče izpolnjevala mejnarodne dolžnosti. Zastopnik lista „Tempa“ se je zahvalil v imenu časopisja.

Petrograd, 12. avgusta. Grška kraljica je včeraj porodila princea.

Pariz, 13. avgusta. Ko je prišel Boulanger v Jean d'Angely, navstali so izgredi. Profesor Perrin, nasprotnik Boulangerju, kojega so napadli nasprotniki, je streljal z revolverjem nanje ter lahko ranil dva kmeta. Orožniki so odločno posredovali ter zaprli več oseb.

Umrli so:

10. avgusta. Anton Vieder, kleparski pomočnik, 32 let, Lončarska steza št. 10, jetika.

Izdajatelj: Matija Kolar.

One p. n. naročnike, ki so v zadnjem času se kje drugje naselili, prosimo najuljudneje, naj nam nemudoma izvolijo naznaniti svojo preselitev, ker če tudi so nam po časopisih znane prestave posamnih, neznano nam je, kedar se je kedo naselil na novem kraju.

Opravništvo „SLOVENCA“ in „DOMOLJUBA“.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Vetar	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		barometra v mm	termometra po Celziju			
7. u. jut.		743.6	15.0	brezv.	megla	
11. 2. u. pop.		741.3	27.8	sl. zap.	jasno	0.00
9. u. zveč.		740.8	19.6	"	"	
7. u. jut.		740.1	18.3	sl. zap.	jasno	
12. 2. u. pop.		738.5	20.6	"	"	0.00
9. u. zveč.		738.4	21.0	"	"	

V soboto zjutraj megla, potem jasno V nedeljo jasno. Srednja temperatura obeh dni 20.8° in 23.3° C., za 0.9° in 3.5° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

13. avgusta.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	82 gl. 05 kr.
Sreberna " 5% " 100 " " 16%	82 " 85 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	111 " 75 "
Papirna renta, davka prosta	98 " 10 "
Akcije avstr.-ogerske banke	870 " — "
Kreditne akcije	318 " 10 "
London	123 " 40 "
Francoski napoleond.	9 " 77 "
Cesarski cekini	5 " 81 "
Nemške marke	60 " 17 1/2 "

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkev v g. J. Vilharja hiši št. 4.

prilagočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče dela v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno prilagočena za prekupe so oljnat barve v ploščevinastih pušicah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenilke na zahtevanje.

Radgonska kislavoda

(Radkersburger Sauerbrunn)

Štefanije studenec.

Najčistejši alkalični kislec.

Lastnina J. DELLER-JA v Radgoni.

Glavna zaloga in prodajalnica za Kranjsko izročena je edino le agenturni in komisijski trgovini

J. Liningerja

Rimska cesta št. 9 v Ljubljani

kjer se sprejemajo vsa naročila.

Enotna cena je ako se kupi 100 bokalskih steklenic v zabojih po 25 steklenic 16 gld. in 100 steklenic po pol bokala v zabojih po 50 steklenic 11 gld. franko zaboj v Ljubljani. Manjše število steklenic se ne more naročiti, pač pa se dopušlje, ako kdo želi, kislec za poskušnjo.

Štefanije studenec

je oglene kisline in ogleno-kislega natrona najbolj bogata mineralna voda, je čisto alkaličen studenec in je vsled svojih izvanredno dijetljivih in zdravilskih lastnosti najizvrstnejši kislec. Z vinom pomešan je Štefanije studenec jako prijetna, hladilna in poživljajoča pijača in se posebno zaradi tega priporoča, ker tudi najkislejše vino spremeni v prijetno, ljubko in sladko-okusno pijačo. To se izvrši po posebnih ugodnih sestavi vode Štefanije studenec, po kateri se vinska kislina nevtralizira, to je uniči. S sladkorjem, limonami (citronami) ali raznim sadnim sokom zmešana je voda Štefanije studenec prav šampanjec podobna. Vsled velike množine proste oglene kisline in dvojno oglenih kislih soli, posebno pa dvojno ogleno-kislega natrona je Štefanije studenec najboljše namizna pijača, katera se z vso pravico uvrščuje med najboljše kislece cele Evrope.

Štefanijski studenec

ima kot zdravilo najboljši uspeh pri katarih žolodca in črev, pri pomanjkanju teka, pri težkočah prebavljanja, pri zaprtji vode vsled prehlajenja, pri živčnih afekcijah.

Dobi se ŠTEFANIJSKI STUDENEC v znanih specerijskih prodajalnicah v Ljubljani in na deželi.

Ob svojem slovesu iz POSTOJINE kličem vsem prijateljem in znancem, koje osebno pohoditi mi ni dopuščal čas, tem potom srčni: „Z BOGOM!“

(1)

Dr. Vaupotič.

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

prilagočata svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gld. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gld., zimnate modroce po 20 gld., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe

po mogoče nizke ceni.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela.

Cenilnik s podobani zastoj in franko.

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapacirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popol-

no pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4.

Uzorec blaga resnim kupcem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federadrazten) 10 gld. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot špeciiliteto: altarne preproge.